

له بلاوکراوهکانی مائپهری بههشت

سوره تی فاتحه

- ۱ - پله و پایه و پیگه ی .
- ۲ - حوکمی خویندنه وهی له نوژدا .
- ۳ - ناوهکانی سوره تی فاتحه .
- ۴ - ژماره ی نایه تهکانی .
- ۵ - نیکدانه وهی په ناگرتن و (بسم الله) کردن .
- ۶ - ته فیسری نایه تهکانی فاتحه .
- ۷ - نه وهی که هاتووه له باره ی فه زلیه وه .
- ۸ - نه و سوودانه ی که لپی دهرده هینرین .

نووسینی زانا و پیشه و

صالح بن فوزان الفوزان حفظه الله

نه ندامی دهسته ی گه وره زانایان و نه ندامی لیجنه ی هممیشه بی فهتوا

وه رگپرانی

محمد عبد الرحمن لطیف

وتارخوینی مزگه وتی (شیخ ابراهیم) له که لار

۱۴۳۸

۱۴۳۸ هـ

مائپهری بههشت

ba8.org

مائپهریکی ئیسلامی زانستی په رورده یی یه و له پیناو بلاوکردنه وهی نه و ئیسلامه یه که سه نه فی صالح - پیغه مبهری خوا (صلى الله عليه وسلم) و هاو دلانی (رضي الله عنهم) له سهری بوون - وه سهر به هیج گروپ و لایه نیکی حیزبی نیه.

مائپه‌ری به‌ه‌شت

ئەو کتیب و بابەت و لیکۆئینه‌وه شه‌ریانه‌ ب‌لا‌و ده‌کاته‌وه که ده‌بنه‌ ه‌ۆی:

١. شار‌ه‌زا‌کردنی موس‌و‌ل‌مان و په‌روه‌رده‌کردنیان له‌سه‌ر ری‌گا راسته‌که‌ی ئی‌سلام، ئەمه‌ش ده‌سته‌به‌ر ده‌بی به‌ گه‌رانه‌وه‌ ب‌ۆ په‌په‌وه‌ ره‌سه‌نه‌که‌ی ئی‌سلام، که بریتی یه‌ له‌ قورئان و سوننه‌ت، به‌ تێگه‌شتنی پ‌یشین و پ‌یشه‌وایانی ئوممه‌ت.

٢. پاک‌کردنه‌وه‌ی بی‌روبا‌وه‌پ و ره‌وشتی موس‌و‌ل‌مان، له‌ دیارده‌کانی شیرک و کوفر و تاوان.

٣. پ‌ال‌او‌تن و ته‌صفیه‌کردنی ئاینی ئی‌سلام له‌ ب‌یدعه و ب‌ۆچونه‌ داه‌ینه‌راوه‌کان.

٤. ورب‌ا‌کردنه‌وه‌ی موس‌و‌ل‌مان له‌ شو‌ینه‌واری خراپی رب‌ی‌وايه‌ته‌ لا‌واز و هه‌لبه‌ستراوه‌کان.

٥. پته‌و‌کردنی بر‌ایه‌تی یه‌کی راسته‌قینه‌ له‌سه‌ر بناغه‌ فراوانه‌ جی‌گیره‌که‌ی ئی‌سلام و نه‌ه‌یشتن و که‌م‌کردنه‌وه‌ی ده‌مارگیری مه‌زه‌به‌ی و حیزبی.

ئامانجه‌مان:

ئاشنا‌کردنی کۆمه‌ل‌گایه‌ له‌ ئی‌سلامی ره‌سه‌ن و دروست‌کردنی تا‌ک و کۆیه‌تی ب‌ۆ تێگه‌شتن له‌ سه‌رچاوه‌کانی که بریتین له‌ قورئانی پ‌ی‌رۆز و سوننه‌تی سه‌حیح و ئاشکرا‌کردنی ئەو شتانه‌ی که نامۆن به‌ ئی‌سلام و خراونه‌ته‌ ن‌یویه‌وه‌ به‌ چه‌ندین ده‌سته‌واژه‌ی ده‌نگ و په‌نگ و نوسراوی له‌ بواره‌کانی بی‌روبا‌وه‌پ و ره‌وشت و ئاکار و په‌روه‌رده‌ و زانست و پ‌زیشکی و گه‌شه‌ی کۆمه‌ل‌ایه‌تی.

خودایه‌ داوات ئی ده‌که‌ین دامه‌زراومان بکه‌یت ، وته‌وفیقه‌مان بده‌یت ب‌ۆ هه‌ر کار وگ‌و‌فتاریکی جوان وچاک به‌و شیویه‌یه‌ی که‌خۆت ل‌یی‌ پ‌ازیت.

ستافی مائپه‌ری به‌ه‌شت

* پیشه کی وه رگیر :

الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ ، وَالْعَاقِبَةُ لِلْمُتَّقِينَ ، وَصَلَّى اللَّهُ وَسَلَّم عَلَى عَبْدِهِ وَرَسُولِهِ نَبِيِّنَا مُحَمَّدٍ وَعَلَى آلِهِ وَأَصْحَابِهِ أَجْمَعِينَ .
أَمَّا بَعْدُ :

ئه مه ته فسیری کی کورت و پوخت و تیروته سه لی گه وره ترین سوره تی قورئانی پیروژه که بریتی یه له : (سورة الفاتحة) که له لایه ن زانای گه وره و پیشه وا (الشیخ صالح الفوزان) هوه ئاماده کراوه .

به شیک له گرنگی ئه م سوره ته ئه وه یه که خوی پایه دار خویندنه وه یی واجب و پیویست کردوو له نیو هه موو رکعاتی کی نویژدا .

ئه مه ش وا ده خوازی که پیویسته مروقی موسلمان ئاشنابیی که ته فسیر و واتاکه ی به شیوازی کی پوخت و ریکوپیک بو ئه وه ی بزانی که له ناو نویژه که یدا چی ده خوینی که .

بویه به پیویستم زانی وه ریبگی پر مه سه ر زمانی کوردی ، داواکارم له خوی گه وره که وا سوودی پی بگه یه نی که به موسلمانان ، وه لی می قه بول بکات ، به پاستی خوا به خشنده و میهره بانه .

باوکی فردوس محمد عبدالرحمن لطیف

مه که که ی پیروژ / نزیک مالی خوا

سورتی فاتحه

۱ - پله وپایه و پیگهی سورتی فاتحه :

ئەم سورتە پله وپایه یه کی گه وره ی هه یه له نیو قورئاندا ، چونکه گه وره ترین سورتە تییدا ، ههروه کو چۆن گه وره ترین ئایه تی قورئان بریتی یه له (آیة الكرسي) ، وه له بهر گرنگی ئەم سورتە له سه ره تای قورئاندا نووسراوه ، وه هه ر له بهر ئەمه ش ناو نراوه به (فاتحة الكتاب / ده روازه ی کتیی خوا) ، وه ئەمه ش به لگه یه له سه ر گرنگی و پله وپایه ی ئەم سورتە ، چونکه پیشنه خراوه و نه کراوه به یه که مین سورت له قورئاندا ئیلا له بهر گرنگیه که ی نه بیّت .

۲ - حوکمی خویندنه وه ی له نوێژدا :

ههروه ها به شیك له گرنگی ئەم سورتە ئەوه یه که خوا ی پاک و بیگهر د و پایه دار خویندنه وه یی واجب و پیویست کردووه له نیو هه موو رکعاتی کی نوێژدا .

وه زۆربه ی زانا یان بۆ ئەوه پۆیشتوون که خویندنه وه ی سورتی فاتحه له نوێژدا واجبە ، وه هه رکه سیك نه یخوینیت له نوێژه کهیدا ئەوا نوێژه که ی پاست و دروست نی یه له بهر فه رمایشتی پیغه مبه ر (ﷺ) : ((لَا صَلَاةَ لِمَنْ لَمْ يَقْرَأْ بِفَاتِحَةِ

الْكِتَابِ))^(۱) واتہ : نویژئی ئو کہ سہ دروست نی یہ کہ سورہتی فاتیحہی تیڈا نہ خوینیت .

ئەمەش بۆ کہ سیکہ کہ بتوانیت بیخوینیت ، بەلام کہ سی دەستە وەستان کہ ناتوانیت بیخوینیت لە بەر دەستە وەستان بوونی لە بەر کردنی ئەوا ئەم کہ سە ئەو دەخوینیت کہ بۆی ئاسانە لە ئایەتەکانی تری قورئان جگە لە سورہتی فاتیحہ ، وە ئەگەر هاتوو هیچ شتیکی لە قورئان نہ زانی ئەوا ئەم زیکرە دەخوینیت : (سُبْحَانَ اللَّهِ ، وَالْحَمْدُ لِلَّهِ ، وَلَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ ، وَاللَّهُ أَكْبَرُ ، وَلَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ) لە بەر فرمایشتی پیغەمبەر (ﷺ) : ((إِذَا قُمْتَ إِلَى الصَّلَاةِ فَكَبِّرْ ، فَإِنْ كَانَ مَعَكَ قُرْآنٌ فَأَقْرَأْ وَإِلَّا فَاَحْمَدِ اللَّهَ وَكَبِّرْهُ وَهَلِّلْهُ ثُمَّ ارْكَعْ...))^(۲).

واتہ : ئەگەر هەستایت بۆ نویژئی ئەوا بلئی : (اللَّهُ أَكْبَرُ) ، وە

ئەگەر شتیکت لە قورئان لە بەر بوو ئەوا بیخوینە ئەگینا سوپاسی خوا بکە و بە گەرەمی دەربرە و یەخواپەرستی ڕاگەییەنە و ئەنجا کړنوش بەرە .

وہ زۆربەى زانایان بۆ ئەو پویشتون کہ خویندەوہی سورہتی فاتیحہ واجبە لە سەر پيشنويز و ئەو کہ سەى کہ بە تەنہا نویژ دەکات (الإمام والمنفرد) ،

(۱) متفق عليه من حديث عبادة بن الصامت : البخاري : كتاب الأذان ، باب (۹۵) ، رقم : (۷۵۶) ، [۲ / ۳۰۶] ، ومسلم : كتاب الصلاة رقم : (۳۹۴) .

(۲) أخرجه من حديث رفاعة بن رافع : أبو داود : كتاب الصلاة ، باب (۱۴۸) ، رقم (۸۶۱) ، [۱ / ۳۷۷] ، والترمذي : كتاب الصلاة ، باب (۱۱۰) ، رقم (۳۰۲) ، [۲ / ۱۰۰] .

وہ سہ بارہت بہ خویندنه وہی له ئاست ئو کہ سہی کہ له پشت پیشنوئژہ وہیہ
(المأموم) ئوہا جیاوازن بہ سہر سئ وتہ و بۆچووندا :

وتہی یہ کہم : خویندنی سورہتی فاتحہ واجبہ لہ سہر ہہ موو نوئژگہ ریک :
پیشنوئژ بیٹ (الإمام) یان لہ پشت پیشنوئژہ وہ بیٹ (المأموم) یان بہ تاک نوئژ
بکات (المنفرد) لہ بہر فہرمایشتی پیغہ مہر (ﷺ) : ((لَا صَلَاةَ لِمَنْ لَمْ يَقْرَأْ بِفَاتِحَةِ
الْكِتَابِ)).

واتہ : نوئژی ئو کہ سہ دروست نی یہ کہ سورہتی فاتحہی تیدا نہ خوینیت .
وہ ئہ مہش گشتگیرہ بۆ ہہ موو نوئژگہ ریک ، ہہ روہا پیغہ مہر (ﷺ)
فہر موویہ تی : ((لَعَلَّكُمْ تَقْرَءُونَ خَلْفَ إِمَامِكُمْ؟ قُلْنَا: نَعَمْ هَذَا يَا رَسُولَ اللَّهِ، قَالَ:
لَا تَفْعَلُوا إِلَّا بِفَاتِحَةِ الْكِتَابِ، فَإِنَّهُ لَا صَلَاةَ لِمَنْ لَمْ يَقْرَأْ بِهَا))^(۳).

واتہ : وادیارہ لہ پشت پیشنوئژ (ئیمام) ہکہ تانہ وہ قورئان دہ خوینن ؟ وتمان
: بہ لئ بہ خیرایی ئہی پیغہ مہری خوا ، فہر مووی : کاری وامہ کہن جگہ لہ
سورہتی فاتحہ نہ بیٹ چونکہ نوئژی ئو کہ سہ دروست نی یہ کہ سورہتی
فاتحہی تیدا نہ خوینیت .

(۳) أخرجه بنحوه من حديث عبادة بن الصامت : أبو داود : كتاب الصلاة ، باب (۱۳۶) ، رقم (۸۲۴) ، [۱ / ۳۶۲] ، والنسائي : كتاب الافتتاح ، باب (۲۹) ، رقم (۹۱۹) ، [۱ / ۴۷۹] .

وه ئه‌مه‌ش مه‌زه‌بی ئیمامی شافعی و کۆمه‌لێک له‌ فه‌رمووده‌ناسانه‌ وه‌ک
ئیمامی بوخاری و جگه‌ له‌ ئه‌ویش ، بۆچوونیان وایه‌ که‌ : خویندنی سوره‌تی
فاتحیه‌ واجب‌ه‌ له‌ سه‌ر : پێشنوێژ (الإمام) و ئه‌و که‌سه‌ش که‌ له‌ پشت
پێشنوێژه‌وه‌یه‌ (المأموم) و ئه‌و که‌سه‌ش که‌ به‌ ته‌نها نوێژ ده‌کات (المنفرد) .

وته‌ی دووهم : خویندنی سوره‌تی فاتحیه‌ واجب‌ نی‌یه‌ له‌ سه‌ر ئه‌و که‌سه‌ی که‌
له‌ پشت پێشنوێژه‌وه‌یه‌ (المأموم) چونکه‌ خویندنی پێشنوێژ (الإمام) له‌ بری
ئه‌ویشه‌ و له‌ سه‌ری ده‌یخات له‌ به‌ر فه‌رمایشتی پێغه‌مبه‌ر (ﷺ) : ((مَنْ كَانَ لَهُ إِمَامٌ
فَقَرَأَهُ الْإِمَامُ لَهُ قِرَاءَةٌ))^(٤).

واته‌ : هه‌ر که‌سێک پێشنوێژی (ئیمامی) هه‌بوو ئه‌وا خویندنی پێشنوێژ (ئیمام)
خویندنی شه‌ بوو ئه‌و .

به‌لام ئه‌م فه‌رمووده‌یه‌ قسه‌ هه‌یه‌ له‌ سه‌ر سه‌نه‌ده‌که‌ی .

وه‌ ئه‌م فه‌رمایشته‌ی خوای گه‌وره‌شیان کردووه‌ به‌ به‌لگه‌ : ﴿وَإِذَا قُرِئَ
الْقُرْآنُ فَاسْتَمِعُوا لَهُ، وَأَنْصِتُوا لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ﴾^(٢٤) [الأعراف] .

(٤) أخرجه من حديث جابر : أحمد برقم (١٤٦٩٨) ، [٥ / ١٢٥] ، وابن ماجه : كتاب إقامة الصلاة ، باب (١٣) ،
رقم (٨٥٠) ، [١ / ٤٦٣] ، واللفظ المذكور للبيهقي في سننه : كتاب الصلاة ، باب (٢٦٥) ، رقم (٢٨٩٨) ، [٢ /
٢٢٨] .

واته : وه ئەگەر قورئان خوینرا ئەوا گوئی بۆ بگرن و بێدەنگ بن بە لکو خوا
ره حمتان پێ بکات .

له رووی بە لگە هێنانە وه وتویانه : خوای گەوره فه رمانی کردووه به گو یگرتن و
بێدەنگبوون بۆ خویندنه وه ی قورئان ، وه ئەم ئایه ته سه بارهت به گو یگرتن له
نویژدا دابه زیوه ، واته : ئەگەر پێشنویژ (ئیمام) قورئانی خویند ئەوا پێویسته
له سه ر ئەو که سه ی که له پشت پێشنویژه وه یه (المأموم) بێدەنگ بێت و
گو ی بگریّت ، که واته ئەم ئایه ته به لگە یه له سه ر ئەو ی که قورئان خویندن
پێویست نی یه له سه ر ئەو که سه ی که له پشت پێشنویژه وه یه (المأموم) چونکه
پێشنویژ (الإمام) قورئان ده خوینیّت له بری خو ی و ئەوانه ش که له پشتیه وه ن ،
وه ئەم وته یه ش مه زه به ی ئە بو حه نیفه و ئە حمه ده .

وته ی سێ یه م : که وته ی ئیمامی مالکه وه له بژاردە ی (شیخ الإسلام ابن
تیمیه) و کومه لێک له زانایانه ، ده لێن : خویندنی سوره تی فاتحه واجبه له سه ر
ئەو که سه ی که له پشت پێشنویژه وه یه (المأموم) له نویژه بی ده نگه کاند (الصلاة
السریه) که پێشنویژ (الإمام) ده نگ ی تی دا به رز ناکاته وه وه کو نویژی نیوه رپ و
عه سر ، به لام له و نویژانه دا که ده نگ یان تی دا به رز ده کریته وه (الصلاة الجهریه)
ئەوا خویندنی پێشنویژ (الإمام) به سه و ئەو که سه ش که له پشت پێشنویژه وه یه
(المأموم) پێویسته له سه ری بێدەنگ بێت و گو ی بگریّت .

ده لئین : به م لیکدانه وهیه به لگه کان کۆده بنه وه : چونکه ئه و به لگانه ی که خویندنی سوره تی فاتحه پیویست ده که ن ئه و به سه ر نویره بی ده نگه کاند (الصلاة السرية) ساغده کرینه وه و به لگه کانی تر و ئایه ته پیروژه که ش به سه ر ئه و نویره نه دا که ده نگیان تیدا به رز ده کرینه وه (الصلاة الجهرية) ساغده کرینه وه ، وه ئه م وته یه ش دادوه رترینی وته کانه إن شاء الله .

۳ - ناوه کانی سوره تی فاتحه :

ئه م سوره ته چه ندین ناوی هیه ، هه ر ناویکیشی به لگه یه له سه ر واتایه ک ، وه هه ر شتی ک ناوی زۆر بی ت ئه وه به لگه یه له سه ر فه زل و چاکی تی ئه و شته .

- ئه م سوره ته ناوده بری ت به : (فاتحة الكتاب / ده روازه ی کتیی خوا) ، چونکه نووسینه وه ی موصحه فه کانی پی ده ست پی ده کری ت .

- وه ناوده بری ت به : (أُمُّ الْقُرْآن / بنه مای قورئان) ، چونکه قورئان له سه ر ئه و واتایانه ده خولیته وه که ئه م سوره ته ده یگری ته خو ، هه موو ئه و واتایانه ش که قورئان گرتویه ته خو ی و له ئایه ته کانی دا به وردی باسی له باره یانه وه کردوه ئه و به شیوه یه کی گشتی له م سوره ته دا کۆبوونه ته وه .

- وه ناوده بری ت به : (الرُقِيَّة / خویندراو چاره) ، چونکه به مه به ستی چاره سه رپی کردن به سه ر نه خو شدا ده خویند ری ت ، به لگه ش له سه ر ئه مه ئه وه یه که له فه رموده ی صه حیدا هاتوه که و :

چەند كەسك لە صەحابەكانى پيغەمبەر (ﷺ) خۆيان لای ناوچەيەك لە ناوچە
 عەرەب نیشینەكان میواندار کرد و ئەوانیش میوانداریان نەکردن ، لەو کاتەدا
 پیاوێ گەورە و سەرگەورەکیان پێوەیدرا - ماریان دووپشك پێوەیدا - و هیچ
 چارەسەریکیان بۆی نەدۆزیووە ، ئەوەبوو هاتن بۆ لای ئەو چەند صەحابی یە و
 داوای دووچارەیان لێکردن ، ئەوانیش فەرموویان : ئێوە میوانداری ئێمەتان
 نەکرد لەبەر ئەوە ئێمەش بەسەریدا ناخوێنین تاوێكو بەرامبەر یێمان پێنەدەن ،
 ئەوانیش بڕگەيەك مەرومالاتیان دەسنیشانکرد بۆیان ، ئەوەبوو یەكێك لەو
 صەحابیانە هەستا و سورهتی فاتیحەى بەسەردا خوێند ، دواى ئەوە پیاوێكە
 هەستا و چاك بوویووە وەكو بلىی كۆتوبەندى لێکرا بێتەو ، صەحابیەكانیش
 مەرومالاتەکیان وەرگرت و بردیان بەلام هیچ هەلسوکه و تێکیان تێیاندا نەکرد
 تاوێكو پرس بە پيغەمبەرى خوا (ﷺ) نەكەن ، كە هاتنەوێ پوشتنە لای
 پيغەمبەر (ﷺ) و بەسەر هاتەکیان بۆ گێرپایەو ، ئەویش فەرمووی : ((وَمَا أَدْرَاكَ
 أَهَّا رُفِيَةً)) ئێوە چۆن زانیتان سورهتی فاتیحە خوێندراو چارەيە ؟ پاشان پێیانى
 فەرموو : ((اَقْتَسِمُوا هَذِهِ الْعَنَمَ وَاضْرِبُوا لِي مَعَكُمْ بِسَهْمٍ))^(۵) ئەم مەرومالاتە دابەش

(۵) متفق عليه من حديث أبي سعيد الخدري : البخاري : كتاب الإجارة ، باب (١٦) ، رقم : (٢٢٧٦) ، [٤ / ٥٧١] ، ومسلم : كتاب السلام باب : (٢٣) .

بکهن و پشکیکیش بو من دابنن ، وه فهرمووی : ((إِنَّ أَحَقَّ مَا أَخَذْتُمْ عَلَيْهِ أَجْرًا كِتَابُ اللَّهِ))^(۶).

واته : به پاستی شایسته ترین شتیک که کریی له سهر وه ربگرن کتیه که ی خواجه .

— وه ناوده بریت به : (الشَّافِيَّةُ / شيفاده) ، چونکه شيفاده دات له نه خوشیه کان به ئیزنی خوا ، شیفای دلّه کان دهدات و شیفای لاشه کانیش دهدات : شیفای دلّه کان دهدات له گومان و خه یالّ وه سوه سه کان ، وه شیفای لاشه کانیش دهدات له ئیش و ئازاره کان ههروه کو چۆن ئه مه به دی هات بو ئه وه که سه ی که پیوه یدرابوو .

- وه ناوده بریت به : (السَّبْعُ الْمَثَانِي / ههوت ئایه تی دووباره) ، خوی گه وره فهرمووی ه تی : ﴿وَلَقَدْ آتَيْنَاكَ سَبْعًا مِّنَ الْمَثَانِي وَالْقُرْآنَ الْعَظِيمَ﴾^(۸۷) [الحجر] ، واته : وه ئیمه ههوت ئایه تی دووباره و قورئانی گه وره و مه زمان پی داویت .

(۶) أخرجه البخاري من حديث ابن عباس : كتاب الطب ، باب (۳۴) ، رقم : (۵۷۳۷) ، [۱۰ / ۲۴۴] .

مه به ست به (السَّبْعُ الْمَثَانِي / حوت ئایه تی دووباره) سوره تی فاتحه یه
چونکه بریتی یه له حوت ئایه ت ، وه حوته که ش (السَّبْع) وه سفکراوه به دووباره
(الْمَثَانِي) چونکه خویندنه وهی دووباره ده کریتته وه له هه موو رکعاتیکدا .

پیغه مبه ریش (ﷺ) له م باره یه وه فه رموویه تی : ((هِيَ السَّبْعُ الْمَثَانِي وَالْقُرْآنُ
الْعَظِيمُ الَّذِي أُوتِيَتْهُ))^(۷).

واته : سوره تی فاتحه بریتی یه له حوت ئایه تی دووباره و قورئانی گه وره و
مه زن که پیمدراوه .

— وه ناوده بریت به : (الصلاة / نَوِيْثُ) ، هه روه کو چۆن له م فه رمووده
قودسیه دا هاتوو که خوا ی گه وره فه رموویه تی : ((قَسَمْتُ الصَّلَاةَ بَيْنِي وَبَيْنَ عَبْدِي
نِصْفَيْنِ ...))^(۸) واته : من نويْثم له نيوان خوم و عه بده که مدا کردوو به دوو
به شه وه ، ئه نجا ئه و نويْژه شی به سوره تی فاتحه ته فسیر کردوو .

٤ - ژماره ی ئایه ته کانی :

^(۷) أخرجه البخاري من حديث أبي سعيد بن المَعْلَى : كتاب التفسير ، باب (١) ، رقم : (٤٤٧٤) ، [٨ / ١٩٦] .

^(۸) أخرجه مسلم من حديث أبي هريرة : كتاب الصلاة ، باب (١١) ، رقم : (٣٩٥) ، [٢ / ٣٢٤] .

ئەم سوره ته بریتییه له ههوت ئایهت به دهقی قورئان ، ههروهکو له
پیشهوه له فهرمایشتی خوای گه وردها باسکرا : ﴿لَقَدْ آتَيْنَاكَ سَبْعًا مِّنَ الْمَثَانِي
وَالْقُرْآنَ الْعَظِيمَ﴾ (الحجر) .

واته : ئیمه ههوت ئایهتی دووباره و قورئانی گه وره و مه زمان پی داویت .

جا فهرمایشتی : ﴿الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ﴾ ئەمه ئایهتیکیه .

وه ﴿الرَّحْمَنُ الرَّحِيمُ﴾ یش ئایهتی دووه مه .

وه ﴿مَلِكٍ يَوْمَ الدِّينِ﴾ یش ئایهتی سییه مه .

وه ﴿إِنَّا نَعْبُدُ وَإِنَّا نَسْتَعِينُ﴾ یش ئایهتی چواره مه .

وه ﴿أَهْدِنَا الصِّرَاطَ الْمُسْتَقِيمَ﴾ یش ئایهتی پینجه مه .

وه ﴿صِرَاطَ الَّذِينَ أَنْعَمْتَ عَلَيْهِمْ﴾ یش ئایهتی شه شه مه .

ههروهها ﴿غَيْرِ الْمَغْضُوبِ عَلَيْهِمْ وَلَا الضَّالِّينَ﴾ یش ئایهتی هه وته مه .

ئەمه بۆچوون و مه زه بهی زۆرینهی زانایانه سه بارهت به ژماره ی ئایه ته کانی .

وه بۆچوون و مه زه بهی ئیمامی شافعی ئه وهیه که ﴿صِرَاطَ الَّذِينَ أَنْعَمْتَ عَلَيْهِمْ غَيْرِ الْمَغْضُوبِ عَلَيْهِمْ وَلَا الضَّالِّينَ﴾ ﴿٧﴾ یه که ئایه ته که ئایه تی حه وته مه ، وه ئایه تی یه که می ئه م سورته بریتی یه له : ﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ .

له بهر ئه م جیاوازیه له هه ندیک موصحه فه کاندای نووسینی ژماره ﴿١﴾ له پاش ﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ ﴿١﴾ هوه هه یه ، ئه مه ش وه که ئاماژه یه که بۆ ئه وه ی که ﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ ییش ئایه تی که له سورته تی فاتحه ، وه له هه ندیکی تری موصحه فه کاندای ئه م ژماره یه بوونی نی یه له بهر شوینکه وتنی ئه وه ته یه ی که ده لیت : ﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ ئایه تی که نی یه لی .

که واته ﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ به لای (شافعی) هوه ئایه تی که له سورته تی فاتحه ، به لام به لای زۆرینه ی زانایانه وه (الجمهور) ﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ ئایه تی که نی یه نه له سورته تی فاتحه و نه جگه له فاتحه ییش له سورته ته کانی تری قورئان ، ته نها ئه وه نه بیته که له (سورة النمل) دا هاتووه چونکه ئه وه یان به کۆرا و یه که ده نگ ی زانایان به شی که له سورته ، ئه ویش له فه رمایش تی خوای که ورده دا : ﴿إِنَّهُ مِنْ سُلَيْمَانَ وَإِنَّهُ بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ ﴿٣٠﴾ [النمل] .

جگه له وه ئهوا ﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ ئایه تیکی سه ره به خۆیه و تایبه تیش نییه به سوره تیکی دیاریکراوه وه ، له بهر ئه مه له هیچ موصحه فی کدا نووسینی ژماره (۱) ی تیدا نییه له تی کپرای سوره ته کاندای جگه له سوره تی فاتیحه نه بیّت ، ئه وه ش له بهر ئه وه یه که ﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ ئایه تیکی سه ره به خۆیه و بۆ جیا کردنه وه ی نیوان سوره ته کان له یه کتر دابه زیوه .

له بهر ئه مه له سه ره تای هه موو سوره ته کاندای ده هی نریّت و ده وت ریّت جگه له (سورة البراءة) نه بیّت چونکه له سه ره تای ئه م سوره ته دا ﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ دانه به زی نراوه ته سه ر پی یغه مبه ر (ﷺ) هه ره کو چۆن دابه زی نراوه ته سه ری له باقی سوره ته کانی تر دای وه له هۆی ئه وه ش دای و تراوه : له بهر ئه وه یه که (سورة البراءة) ته واوکاره بۆ (سورة الأنفال) ، وه و تراوه : له بهر ئه وه یه که (سورة البراءة) به شمشیر و سزا دابه زیوه و به به رائه ت و حاشا لی کردن ده سستی پی کردووه بۆیه گونجاو نییه باسی به زه یی و ره حمه تی پی ش بخریّت ، خواش زاناته .

۵ - لیکدانهوهی په ناگرتن و (بسم الله) کردن :

(أَعُوذُ بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ) به یه کلاهی به شیک نی یه له سورهتی فاتیه ،
به لام ئه م په ناگرتنه بویه دهوتریت له بهر کرده وه کردنه به فه رمایشتی خوای
گه وره : ﴿ فَإِذَا قَرَأْتَ الْقُرْآنَ فَاسْتَعِذْ بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ ﴾ [النحل] .

واته : نه گهر ویستت قورئان بخوینیت ئه وا په نابگره به خوا له شهیتانی
دهرکراو له رحمتی خوا .

نه گهر موسلمان ویستی قورئان بخوینیت ئه وا له سهرهتای قورئان
خویندنه که یدا په ناده گریت به خوا له شهیتانی دهرکراو له رحمتی خوا و
هه موو خیریک .

وه (أَعُوذُ) و تاکه ی بریتی یه له : په ناده گرم به خوای گه وره و خومی
پئ ده پاریزم له م دووژمنه ، (الْعُوذُ) بریتی یه له : په ناگرتن و هانا بردن بۆ لای خوا
له شهیتان .

وه (الشَّيْطَانِ) مه به ست پئی هه موو یاخی بوو و سه رسه ختیکه له مروث و
جنوکه و گیانله به ران ، له (شَاطَ الشَّيْءُ إِذَا اشْتَدَّ) وه هاتووه واته : تووندبوو ، یان

له (شَطَنَ إِذَا بُعْدَ) وه هاتووه واته : دوركه وتنه وه ، چونكه شه يتان دورره له هه موو خيريك .

(الرَّجِيمِ) : (فَعِيلٌ بمعنى مفعول أي المرجوم) واته : تيگيراو ، چونكه شه يتانه كان پارچه ئه ستيره يان تيده گيريت له ئاسمانه وه بويه ناتوانن دزه گوئيبستي بكن ، ههروه ها تياننده گيريت به زيكرى خواى پاك و بئگهره و پايه دار ، كه واته شه يتان (مرجوم) به واتاى : دهركراو و دورخراره له خير ، بويه موسلمان هانا ده بات و په ناده گريت به خوا له م شه يتانه بو ئه وهى زهره و زيانى پئنه گه يه نيټ ، وه په ناده گريت به خوا له تيكدان و فووتيكردن و هونراوه يان جادووى شه يتان ، به م شيويه له په ناگرتنى بيغه مبهردا (ﷺ) هاتووه^(۹).

وه (الهمز) مه به ست پئى (الصراع) وه واته : تيكدان و تيکچوون ، چونكه هه نديك جار شه يتان مروفت تيکده دات و شيت ده بيت و جنوکه ده چيته ناو له شيه وه ، جا ئه م تووشبوونه به تيكدان و تيکچوون له شه يتانه وهيه ، وه فرمايشتهى خواى گه وره : ﴿الَّذِي يَخَبَّطُهُ الشَّيْطَانُ مِنَ الْمَسِّ﴾ [البقرة] واته : ﴿ئهو كه سهى كه شه يتان تيکده دات و تيکله به له شى ده بيت و ده ستي لئ ده وه شينيت﴾ مه به ست پئى (الصراع) وه واته : تيكدان و تيکچوون ، جا

(۹) كما في حديث الاستعاذة في الصلاة أبي سعيد الخدري : أخرجه أحمد برقم (١١٤٩٣) ، [٤ / ١٢٩] ، وأبو داود : كتاب الصلاة باب (١٢٢) ، رقم (٧٧٥) ، [١ / ٣٤٤] ، والترمذي : كتاب الصلاة باب (٦٥) ، رقم (٢٤٢) ، [٢ / ٩] ، وبحوه أخرجه ابن ماجه عن جبير بن مطعم (٨٠٧) وعن ابن مسعود (٨٠٨) .

شهیتان دهچیته ناو لهشی مرؤفهوه و به ناو لهشیدا دهپوات وهك رۆیشتنی خوین ، وه ههندیك جاریش تیكیده دات و شیئی دهكات ، وه ئهگهر خوا مرؤف نه پاریزیت له شهیتان ئهوا زیانی پی دهگهیه نیئت به وهسوهسه و خهیاڵات و تیكدان و تیكچوون .

وه (النفخ / فووتیكردن) واتاكهی بریتییه له : فیززلی و خۆبهگه وره زانی (الكبر) ، چونكه فیززلی و خۆبهگه وره زانی له شهیتانه وهیه ، ئهوه فودهكات به مرؤفدا و وای لیدهكات خۆی بهگه وره بزانیئت .

وه (النفث) بریتییه له : هۆنراوه و شیعر ، خوای گه وره فهرموویهتی : ﴿ وَالشُّعْرَاءُ يَتَّبِعُهُمُ الْغَاوُونَ ﴾ [الشعراء] .

واته : هۆنراوه بیژهكان و شاعیرهكان كهسانی سه رلیشییوا و چه واشه كراو شوینیان دهكهن .

كهواته هۆنراوه و شیعر له فووكردن و ده ربړینی شهیتانه جگه لهوانه نه بیئت كه شیعرى پاك و خاوین و به دوورن له باسی نه شیواو ئهوا ئه میان ستایشكراوه ، پیغه مبه ر (ﷺ) فهرموویهتی : ((إِنَّ مِنَ الْبَيَانِ لَسِحْرًا ، وَإِنَّ مِنَ الشِّعْرِ حُكْمًا)) (١٠).

(١٠) أخرجه من حديث ابن عباس : أحمد برقم (٢٤٢٤) ، [١ / ٧٠١] ، وروى طرفه الأول عن جماعة من الصحابة ، وأخرجه أيضا أبو داود : كتاب الأدب باب (٩٥) ، رقم (٥٠١١) ، [٥ / ١٧٤] .

واته : به پاستی هه ندیک له ره وانبیژی بریتییه له سیحر ، وه هه ندیک له شیعر بریتییه له دانایی .

به لام زۆربه ی شیعر خراپه و له فوکردن و ده برپینی شهیتانه وهیه .

وه وتراوهیشه : مه بهست به (النفس) بریتییه له : سیحر و جادوو ، خوای گه وره فه رموویه تی : ﴿ وَمِنْ شَرِّ النَّفَّاثَاتِ فِي الْعُقَدِ ﴾ [الفلق] .

واته : وه په نابه خواده گرم له خراپه ی ئه و ئافره ته جادوبازانه ی که فوده کهن به گرێکاندا .

وه په نابه خواگرتن له پیښ خویندنه وه ی قورئان له نوێژدا و جگه له نوێژیشدا سوننه ته ، له بهر فه رمایشتی خوای گه وره : ﴿ فَإِذَا قَرَأْتَ الْقُرْآنَ فَاسْتَعِذْ بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ ﴾ [النحل] .

واته : ئه گهر ویستت قورئان بخوینیت ئه و په نابگره به خوا له شهیتانی ده رکراو له ره حمه تی خوا .

وه ئه مه ش په هایه حاله تی نوێژ و جگه له نوێژیش ده گریته وه .

﴿ بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ﴾ :

پیتی (ب) بۆ (استعانة) و داوای یارمهتی کردنه ، وه ئه مه (فعل / کردار) یکی بۆ دانراوی ههیه ، بۆ دانراوه کهشی بریتییه له : (أستعين باسم الله) واته : داوای یارمهتی دهکه م به ناوی خواوه یان (أتحصن باسم الله) واته : خۆم پشت قایم و پارێزراو دهکه م به ناوی خواوه .

وه ناوی خوا (اسم الله) (مفرد مضاف) تاکی به پالاهه دراوه بۆیه هه موو ناوه کانی خوای گه وره ده گرێته وه ، که واته ده لێیت : خۆم پشت قایم و پارێزراو ده که م یان خێروفه پ ده خوازم به ناوه کانی خوای پاک و بێ گه رد و پایه داره وه ، چونکه ناوه کانی خوای گه وره پیرۆز و به فه پ و موباره کن ، خوای گه وره فرمویه تی : ﴿بُزْرَكَ اَسْمُ رَبِّكَ ذِي الْجَلَالِ وَالْاِكْرَامِ﴾ [الرحمن] .

واته : پر خیری و پیرۆزی بۆ ناوی په روه ردگاری خاوه ن گه وره یی و پێز .

وه پیغه مبه ر (ﷺ) له دوعا و پارانه وه ی ده ستپێکردنی نوێژدا ده یفه رموو : ((وَتَبَارَكَ اسْمُكَ)) واته : خوایه پر خیری و پیرۆزی بۆ ناوی تۆ ، که واته ناوی خوا پر خیر و پیرۆزه ، وه تۆ فه پ و پیرۆزی ده خوازیت به ناوه کانی خواوه ، که واته وته ی تۆ (باسم الله : جار و مجرور متعلق بمحذوف) أي : (أَتَبَرَّكُ وَأَسْتَعِينُ بِاسْمِ اللَّهِ) واته : فه پ و پیرۆزی ده خوازم و داوای یارمهتی ده که م به ناوی خواوه .

وه (الله) : ناویکی دیاریکراوه بۆ خوای په رستراوی حه ق ، وه ئه مه له گه وره ترین ناوه کانی خوای پاک و بێ گه رد و پایه داره ، وه (الله) واته : خوای

په رستراو ، له (أَلِهْ يُؤْلَهْ إِذَا عُبِدَ) وه هاتووه واته : ئه گهر په رسترا ، كه واته خواى پاك و بى گهر د و پايه دار په رستراوه و له هه موو پيويستيه كدا رووى تيده كريټ .

(الرَّحْمَنُ) : ناويكه له ناوه كاني خوا كه سيفه تيكَ له سيفاته كاني ده گريته وه ئه ويش بريتي يه له : (الرحمة) به زه يي .

(الرَّحِيمِ) يش : به هه مان شيوه ، كه واته ﴿الرَّحْمَنُ الرَّحِيمِ﴾ : له ناوه كاني خوان ، وه (الرحمة) به زه ييش له سيفه ته كانيه تي ، وه هه موو ناويك له ناوه كاني خواى گه وره سيفه تيكَ له سيفاته كاني ده گريته وه .

وه جياوازي نيوان (الرَّحْمَنُ) و (الرَّحِيمِ) بريتي يه له وه ي كه : (الرَّحْمَنُ) واته : خاوه نى رحم و به زه ييه كي گشتي يه بو هه موو دروستكراوه كان ، به لام (الرَّحِيمِ) : تاييه ته به ئيماندارانه وه به ته نها ، خواى گه وره فه رمويه تي : ﴿وَكَانَ بِالْمُؤْمِنِينَ رَحِيمًا﴾ [الأحزاب] .

واته : وه خوا به به زه يي يه به ئيمانداران .

٦ - ته‌فسیری نایه‌ته‌کانی فاتحه :

فه‌رمایشتی خوی گه‌وره : ﴿الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ﴾ :

(الحمد) بریتی‌یه له : به چاک باسکردن و ستایشکردنی خوی پاک و بی‌گه‌رد و پایه‌دار ، خوی پاک و بی‌گه‌رد ستایش ده‌کریت واته : ستایش ده‌کریت به ناو و سیفه‌ت و کرده‌وه‌کانی‌یه‌وه ، (الحمد / ستایشکردن) گشت‌گیرتره له (الشکر / سوپاسکردن) چونکه (الشکر / سوپاسکردن) له‌سه‌ر کرده‌وه نه‌بیّت نا‌کریت واته : له‌به‌رام‌به‌ر نیعمه‌تیکدا ده‌کریت که خوا پیی داویت ، به‌لام (الحمد / ستایشکردن) له‌سه‌ر ناو و سیفات و کرده‌وه‌کانیش ده‌کریت ، که‌واته : (الحمد / ستایشکردن) گشت‌گیرتره له (الشکر / سوپاسکردن) ، ئە‌مه‌ش جیاوازی نیوان (الحمد / ستایشکردن) و (الشکر / سوپاسکردن)‌ه .

(ال) له فه‌رمایشتی ﴿الْحَمْدُ لِلَّهِ﴾ :دا : بو تیک‌را‌بوونه (للاستغراق) واته هه‌موو ستایش و به چاک باسکردنه‌کان بو خوی پاک و بی‌گه‌رد و پایه‌داره به خاوه‌نداریتی و شایسته‌یه‌تیش ، جا هیچ که‌سیک شایسته‌ی ستایش و به چاک باسکردن نی‌یه به ره‌هایی جگه له خوی گه‌وره نه‌بیّت ، چونکه ته‌نها ئە‌و نیعمه‌ت به‌خشه و خاوه‌نی نازونیعمه‌تی ره‌هایه ، بۆیه ستایشی ره‌هاش بو خوی پاک و بی‌گه‌رد و پایه‌داره ، بۆیه له فه‌رمایشتی ﴿الْحَمْدُ لِلَّهِ﴾ :دا واته : هه‌موو ستایش

و به چاك باسكردنه‌كان بۆ خوای پاك و بی‌گه‌رد و پایه‌داره ، به‌لام دروستکراو
ئەوا ستایش ده‌کریت به ئەندازه‌ی ئەوەی که خیری لی‌ده‌وه‌شیته‌وه ، به‌لام خوا
هەر خوشی ئەو خیرە‌ی تیدا داناوه ، که‌واته : بنه‌مای (الحمد / ستایشکردن)
ته‌نها بۆ خوای گه‌وره‌یه .

فه‌رمایشتی ﴿ رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴾ : (الرب) بریتی‌یه له : په‌روه‌ردگاری
دروستکراوه‌كان به نیعمه‌ته‌کانی که خوای پاك و بی‌گه‌رد و پایه‌داره ، وه ئەویش
خاوه‌نیانه ، جا (الرب) به په‌هایی ده‌وتریت و مه‌به‌ست پی‌ی په‌روه‌ردگاره ، وه
ده‌وتریت و مه‌به‌ست پی‌ی خاوه‌نداره ، وه خوا خاوه‌نی هه‌موو دروستکراوه‌كانه ،
وه ده‌وتریت و مه‌به‌ست پی‌ی چاکسازیکاره ، وه خوای پاك و بی‌گه‌رد و پایه‌دار
ئەو کاروباری به‌نده‌کانی چاك ده‌کات و سه‌ره‌رشتیان ده‌کات ، وه وته‌ی (الرب)
به په‌هایی به‌کارناهیتریت جگه له بۆ خوای پاك و بی‌گه‌رد و پایه‌دار نه‌بی‌ت ، به‌لام
به‌کاره‌ینانی بۆ جگه له خوا ئەوا ده‌بی‌ت به‌ند بکریت به‌وه‌ی که ده‌دری‌ته پالی ،
ده‌وتریت (ربُّ الدار) ، (ربُّ الإبل) واته : خاوه‌ن مال و خاوه‌ن وشت .

به‌لام ئەگه‌ر به په‌هایی وترا (الرب) یان (رب العالمین) ئەوا ته‌نها تایبه‌ته به
خوای پاك و بی‌گه‌رده‌وه و دروست‌نی‌یه وه‌سفی جگه له خوای پی‌بکریت .

وه ﴿ الْعَالَمِينَ ﴾ : کۆی (العالم) له ، که بریتی‌یه له : هه‌موو شتی‌ک جگه له
خوای پاك و بی‌گه‌رد و پایه‌دار نه‌بی‌ت ، وه جیهانیه‌کانیش له بونه‌وه‌ردا زۆرن

کهس نایانزانیّت جگه له خوای پاک و بی‌گهرد و پایه‌دار نه‌بیّت ، له‌وانه‌ش :
جیهانی مروّف ، جیهانی جنّوکه ، جیهانی فریشته ، جیهانی بی‌گیانه‌کان و جیهانی
گیانه‌به‌ران ، هه‌موو پره‌گه‌زه‌کانی دروستکراوه‌کان پییان ده‌وتریّت : جیهانی‌ه‌کان
، وه‌ په‌روه‌ردگاریان بریتی‌یه له خوای گه‌وره ، هیچ‌که‌سیک له په‌روه‌ردگاریتی
خوای پاک و بی‌گهرد و پایه‌دار ده‌رناچیّت .

فه‌رمایشتی خوای پایه‌دار ﴿الرَّحْمَنُ الرَّحِيمُ﴾ : ته‌فسیری ئه‌م دووانه‌مان زانی له
لیکدانه‌وه‌ی (بسم الله) دا .

فه‌رمایشتی خوای پایه‌دار ﴿مَلِكٍ يَوْمَ الدِّينِ﴾ : له خویندنه‌وه‌یه‌کدا (مَالِكٍ)
به ئه‌لیفه‌وه‌یه ، وه له خویندنه‌وه‌یه‌کی تردا (مَلِكٍ) ده‌خوینریته‌وه ، وه هه‌ردوو
خویندنه‌وه‌که‌ش سه‌حیح و راستن ، خوا هه‌ر خوی خاوه‌ن و پادشایه .

﴿يَوْمَ الدِّينِ﴾ : مه‌به‌ست به ﴿الدِّينِ﴾ لی‌ره‌دا : لی‌پرسینه‌وه و پاداشته ،
خوای گه‌وره فه‌رموویه‌تی : ﴿كَلَّا بَلْ تُكَذِّبُونَ بِالَّذِينَ﴾ [الانفطار] آی :
الحساب والجزاء ، واته : نه‌خیر ئیوه لی‌پرسینه‌وه و پاداشته به درۆ ده‌خه‌نه‌وه .

خوای گه‌وره فه‌رموویه‌تی : ﴿أَرَأَيْتَ الَّذِي يُكَذِّبُ بِالَّذِينَ﴾ [الماعون] .

واته : ئا ئه و كه سه نابینیت كه باوه پری به لیپرسینه وه و پاداشت نییه .

واته : پاداشت و لیپرسینه وه و زیندوو بوونه وه به درۆ ده خاته وه .

خوای گه وره فه رموویه تی : ﴿فَمَا يَكْذِبُكَ بَعْدَ الدِّينِ﴾ [التین] واته :

دوای ئه وه كی تۆ به درۆ ده خاته وه سه بارهت به لیپرسینه وه و پاداشت له پۆژی قیامه تدا ، (یوم الدین / پۆژی لیپرسینه وه و پاداشت) واته : (یوم القیامة / پۆژی قیامهت) ، ناو نراوه به (یوم الدین / پۆژی لیپرسینه وه و پاداشت) چونكه پۆژی پاداشت و لیپرسینه وه یه .

له بهر چی فه رموویه تی : ﴿مَلِكِ يَوْمِ الدِّينِ﴾ ؟ له كاتی كدا كه ئه و خاوه نی قیامهت و جگه له قیامه تیشه ، (یوم الدین / پۆژی لیپرسینه وه و پاداشت) تایبه ت كراوه به باس كردن چونكه له و پۆژه دا خاوه نداریتی نییه جگه له بۆ خوای پاك و بێ گهرد و پایه دار نه بیته ههروه كو فه رموویه تی : ﴿لَمَنِ الْمُلْكُ الْيَوْمَ لِلَّهِ الْوَاحِدِ الْقَهَّارِ﴾ [غافر] .

واته : ئایا ئه مرۆ موڵك و خاوه نداریتی بۆ كییه ؟ ته نه ا بۆ خوای تاك و ته نه ا و

بالادهسته .

پادشاکان و تان تاکی خه لک له و پوژده دا یه کسانن ، هیچ که سیلک مولکی نی یه جگه له خوی گوره نه بیټ ، له بهر ئه وه به تایبه تی باسی کردووه له فره مایشتی ﴿مَلِكِ يَوْمِ الدِّينِ﴾ دا هه رچه نده خوی پاک و بی گهر د و پایه دار خاوه نی جگه له ئه و پوژده یشه له بهر ئه وه ی که له و پوژده دا مولکی جگه له خوا نامینیت تییدا ، هه ر بویه له فره مووده دا هاتووه : ((إِنَّ اللَّهَ سُبْحَانَهُ وَتَعَالَى يَقُولُ : أَنَا الْمَلِكُ ، أَئِنَّ الْجَبَّارُونَ ؟ أَئِنَّ الْمُتَكَبِّرُونَ ؟)) (۱۱).

واته : به پاستی خوی پاک و بی گهر د و پایه دار ده فره مویت : من پادشام ، کوان ستمکاره خو سه پینه ره کان ؟ کوان خو به گه وره زانه کان ؟

وه ئه مهش وه کو ئه و فره مایشته ی خوی پاک و بی گهر د و پایه داره : ﴿لَمَنِ الْمُلْكُ الْيَوْمَ لِلَّهِ الْوَاحِدِ الْقَهَّارِ﴾ [غافر] .

واته : ئایا ئه مرؤ مولک و خاوه نداریتی بۆ کئی یه ؟ ته نها بۆ خوی تان و ته نها و بالادهسته .

(۱۱) أخرجه مسلم من حديث عبد الله بن عمر : كتاب صفات المنافقين ، باب (۱) ، رقم : (۲۷۸۸) ، وأصله في البخاري : كتاب التوحيد باب (۱۹) رقم (۷۴۱۲) [۴۸۰ / ۳] .

له م پۆژده دا هه موو خه لك يه كسانن : پادشا و كۆيله كانيان ، فه قير و دهوله مه نديان و ريژداره كانيان ، هيچ كه سيك له كه سيكي تر جيا ناكريته وه ته نها به كرده وه ي چاك نه بييت .

فه رمايشتي خواي گه وره : ﴿إِيَّاكَ نَعْبُدُ وَإِيَّاكَ نَسْتَعِينُ﴾ :

﴿إِيَّاكَ نَعْبُدُ﴾ واته : تايبه تت ده كه ين به په رستن ، وه ﴿إِيَّاكَ﴾ ي پيش خستوووه بۆ ئه وه ي ئاماژه يه ك بييت بۆ تايبه تمه نديتي ، وه هيچ كه سيك شايسته ي په رستن ني يه جگه له خواي پاك و بئگه رد و پايه دار نه بييت ، وه ئه مه ش له بابه تي حه صر و كورته له ينانه ، چونكه پيشخستني كارت يكر او به سهر كارت يكه رد ا حه صر و كورته له ينان ده گه يه نييت ، واته : هيچ كه سيك شايسته ي په رستن ني يه جگه له تو .

﴿وَإِيَّاكَ نَسْتَعِينُ﴾ واته : داواي يارمه تيت لي ده كه ين ، وه داواي يارمه تي لي كردن جوړيكه له عيباده ت و په رستن ، باشه له بهر چي به ته نها باسي كردوووه له كاتيكا كه ده چي ته ناو فه رمايشتي ﴿إِيَّاكَ نَعْبُدُ﴾ هوه ؟

وتويانه : ئه مه له بابه تي (عطف الخاص على العام) هوه يه ، ئه وه ش له بهر ئه وه يه چونكه عيباده ت و په رستن حه ق و مافي خواي گه وره يه ، وه داواي

یارمه‌تی لئ‌کردن حه‌ق و مافی دروستکراوه‌کانه ، چونکه مه‌خلوق و دروستکراو داوای یارمه‌تی ده‌کات له‌خوا و پئو‌یسته‌کانی لئ‌ده‌خو‌ا‌ز‌ی‌ت .

وه ﴿إِيَّاكَ﴾ ی دووباره کردووه‌ته‌وه و نه‌یفه‌رمووہ ﴿إِيَّاكَ نَعْبُدُ وَنَسْتَعِينُ﴾ له‌به‌ر هو‌کاری جه‌خت‌کردنه‌وه‌ی تایبه‌تمه‌ندی‌تی و ئه‌وه‌ی که هیچ که‌سی‌ک شایسته‌ی په‌رستن و شایسته‌ی داوای یارمه‌تی لئ‌کردن نی‌یه جگه له‌خوا‌ی پاک و بی‌گه‌رد و پایه‌دار نه‌بی‌ت ، ته‌نها ئه‌و یارمه‌تیده‌ره ، وه‌هه‌موو‌دین و ئاینیش له‌سه‌ر په‌رستن و داوای یارمه‌تی لئ‌کردن ده‌سو‌ر‌پ‌ته‌وه ، له‌سه‌ر ئه‌م دوو‌وته گه‌وره‌یه : ﴿إِيَّاكَ نَعْبُدُ وَإِيَّاكَ نَسْتَعِينُ﴾ .

فه‌رمایش‌تی خوا‌ی گه‌وره : ﴿أَهْدِنَا الصِّرَاطَ الْمُسْتَقِيمَ﴾ ئه‌مه‌دوعا و پارانه‌وه‌یه که پئی ده‌وتری‌ت دوعا و پارانه‌وه‌ی داواکاری (دُعَاءُ الْمَسْأَلَةِ) ، وه‌ئه‌وه‌ی که پی‌شتر له‌سه‌ره‌تای ئه‌م سوره‌ته‌دا باسکرا که فه‌رمایش‌تی ﴿الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ﴾ به‌بریتی‌یه له‌دوعا و پارانه‌وه‌ی په‌رستن (دُعَاءُ الْعِبَادَةِ) ، چونکه دوعا دابه‌ش ده‌بی‌ت به‌سه‌ر دوو‌به‌شدا :

یه‌که‌م : دوعا و پارانه‌وه‌ی په‌رستن (دُعَاءُ الْعِبَادَةِ) بریتی‌یه له ستایش‌کردنی خوا ، وه‌ستایش‌کردنی خوا‌یش پارانه‌وه‌یه که دوعا و پارانه‌وه‌ی په‌رستنه .

دووهم : دوعا و پارانه وهی داواکاری (دُعَاءُ الْمَسْأَلَةِ) : وه به شیک لئی

بریتییه له فه رمایشتی : ﴿أَهْدِنَا الصِّرَاطَ الْمُسْتَقِيمَ﴾ تاوه کو کۆتایی سوره ته که .

﴿أَهْدِنَا﴾ هیدایهت بریتییه له : پێپیشانندان و پێنمایی کردن ، واته :

پێگه مان پیشان بده و پێنماییان بکه .

وه هیدایهتیش چوار به شه ، به لام گرنگترینیان دوو به شه :

بهشی یه کهم : هیدایهتی پێپیشانندان و پێنمایی کردن ، که ئهمهش

گشتییه له دوو رووه وه :

له رووی ئه وهی که پێپیشانندان و پێنمایی کردن بۆ باوه پدار و بێ باوه پیش

دێته دی ، وه خوای گه وه پێنمایی کافر و بێ باوه پداریشی کردووه ، به واتایه ی

ئه وهی که وا پێپیشانداوه و پێنمایی کردووه و پێگای حه قی بۆی پوون کردۆته وه ،

خوای گه وه فه رموویه تی : ﴿وَأَمَّا ثَمُودُ فَهَدَيْنَاهُمْ فَاسْتَحَبُّوا الْعَمَىٰ عَلَى الْهُدَىٰ ۚ﴾ (١٧)

﴿[فصلت] آی : ارشدناهم .

واته : پێنمایی گه لی سه مودمان کرد و پێگای حه ق و راستیمان بۆیان پوون

کرده وه به لام ئه وان کوێره وه ریان پێ خوشتر بوو له پێنمایی .

ههروهه ئه مه یان گشتگیره له رووی ئه و که سه ی که پینمایه ده کات و
 ریگای حه ق پیشانی خه لک ده دات ، که ئه مه ش پیغه مبه ر (ﷺ) و ئه وانه ش که
 شوینی که وتوون ده گریت ه وه : ﴿وَإِنَّكَ لَتَهْدِي إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ﴾ (الشوری) .

واته : وه به راستی تۆ - ئه ی پیغه مبه ری خوا - پینمایه خه لک ده که یه ت بۆ لای
 ریگای راست .

به شش دووهه : هیدایه تی ته وفیق و ئاسنکاری بۆ کردنه بۆ وه رگرتنی حه ق و
 راستی ، ههروهه ئه مه ش تایبه ته له دوو رووه وه : ئه مه بۆ باوه ردار نه بیته
 نایه ته دی ، که ئه مه ش له تایبه تمه ندیه کانی پاک و بی گهر د و پایه داره ، هه ر بۆیه
 ئه م به شه یانی ره دکر دووه ته وه له پیغه مبه ری خوا (ﷺ) و فه رموویه تی : ﴿إِنَّكَ
 لَا تَهْدِي مَنْ أَحْبَبْتَ وَلَكِنَّ اللَّهَ يَهْدِي مَنْ يَشَاءُ﴾ (القصص) .

واته : به راستی ئه ی پیغه مبه ری خوا تۆ ناتوانیت هیدایه تی ئه و که سه بده یه ت
 که خو شیت ده ویت به لام خوا هیدایه تی که سانی که ده دات که خو ی و یستی لی ی
 ببیت .

فه رمایشتی ﴿أَهْدِنَا﴾ : هه ر دوو به شه هیدایه ته که ده گریت ه وه :

هیدایه تی رپیشاندان و رینمایى کردن (هدایة الدلالة والإرشاد) ، ههروهه
هیدایه تی ته وفیق و ئاسنکاری بۆ کردن بۆ وه رگرتنى حهق و راستى (هدایة التوفیق)
، واته : ریمانپیشان بده و رینماییمان بکه ، وه دامه زراو و موفه قمان بکه .

﴿الصِّرَاطَ﴾ : له زمانه وانیدا بریتى یه له : ئه و رینگایه ی که خه لکی و ئاژه ل
به سه ریدا ده پۆن ، وه مه به ست به ﴿الصِّرَاطَ﴾ لیڤه دا : بریتى یه له : ئیسلام و
قورئان و پیغه مبه ر (ﷺ) ، هه ر یه که له و سیانه ناو نراوه رینگا چونکه ده تگه یه نیت
به خوای پاک و بئگه رد و پایه دار .

﴿الْمُسْتَقِيمَ﴾ : واتا که ی بریتى یه له : ئه و رینگایه ی که لاری و خوار و خپچی
و تاریکی و شاراوهری تیدا نه بیّت ، رینگایه کی راست و روونه ئه و که سه ی
به سه ریدا به روات ون و گومرا نابیت ، به پیچه وانیه ی رپچکه لار و خوار و خپچ و
جیاوازه کان که ئه و که سه ی به سه ریدا ده روات ون و گومرا و سه رلنیشیواو ده بیّت
، بۆیه خوای په روه ردگار فه رموویه تی : ﴿وَأَنَّ هَذَا صِرَاطٌ مُسْتَقِيمٌ فَاتَّبِعُوهُ^ط
وَلَا تَتَّبِعُوا السُّبُلَ فَتَفَرَّقَ بِكُمْ عَنْ سَبِيلِهِ^ع ذَلِكُمْ وَصَّاكُمْ بِهِ لَعَلَّكُمْ
تَتَّقُونَ ﴿١٥٣﴾﴾ [الأنعام] .

واته : به پاستی ئەمه پێگا پاستهکهی منه و شوینی کهون ، وه شوینی
پێچکهکان مه کهون چونکه له پێگا کهی خوا لاتان دهدات و په رته وازه تان دهکات ،
ئەوه ئامۆژگاری

خوایه بۆتان بۆ ئەوهی خۆپاریزی بکهن .

بۆیه پێگای خوا یه کێکه و پارچه پارچه و لاری و خوار و خێچی و لیلی و
تاریکی و شاراو هی و ناروونی تیدا نییه ، به لام پێگای لار و خوار و خێچ ئەوا
ئەمه پێگای گومرایی و سه رلیشیوانه په نا به خوا .

بۆیه کاتیك پیغه مبه ر (ﷺ) ئەم ئایه تهی خوینده وه : ﴿وَأَنَّ هَذَا
صِرَاطِي مُسْتَقِيمًا فَاتَّبِعُوهُ وَلَا تَتَّبِعُوا السُّبُلَ...﴾ هێلێکی پاستی کیشا و پاشان
چه ند هێلێکی زۆری تری به لای پاست و چه پی ئەو هێله پاسته دا کیشا و به هێله
پاسته کهی فهرموو : ئەمه پێگای خوایه ، وه سه بارهت به پێگاکانی تر فره رمووی :
ئەمانه ش پێچکه ن ، وه له سه ره هه ر پێچکه یه کیش شه ی تانیکی له سه ره و بانگه وازی
بۆ دهکات (۱۲) .

(۱۲) أخرجه من حديث ابن مسعود : أحمد برقم (٤١٤٢) ، والحاكم : كتاب التفسير ، رقم (٣٢٩٤) وقال : حديث صحيح الإسناد ولم يخرجاه ، وأخرجه ابن ماجه من حديث جابر : كتاب المقدمة ، باب (١) ، رقم (١١) ، [١ / ١٥] .

فهرمایشتی خوی گه وره : ﴿صِرْطَ الَّذِينَ أَنْعَمْتَ عَلَيْهِمْ﴾ : ریگا هه ندیک جار

خوا دهیداته پالّ خوی وه کو فهرمایشتی خوی گه وره : ﴿وَأَنَّ هَذَا صِرْطِي

مُسْتَقِيمًا فَاتَّبِعُوهُ...﴾ وه فهرمایشتی : ﴿وَإِنَّكَ لَتَهْدِي إِلَى صِرْطٍ مُسْتَقِيمٍ﴾ (٥٢)

صِرْطِ اللَّهِ... (٥٣) [الشوری] .

خوی پاک و بیگهرد و پایه دار ریگا دهیداته پالّ خوی چونکه خوی دایناوه و رینمایی بو کردوو و روونی کردوو ته وه بو خه لکی ، وه ههروه ها له بهر ئه وهی که گهیه نه ره به خوی گه وره ، بویه داویه ته پالّ خوی دانه پالکی پیزلینراو (إضافة تشریف و تکریم) ، وه ئه دانه پالّش ئامازهیه بو ئه وهی که ئه م ریگایه گهیه نه ره به خوی پاک و بیگهرد و پایه دار ، وه جاری واش هیه دهیداته پالّ پهیره و کارانی ئه و ریگایه وه کو ئه ئایه ته : ﴿صِرْطَ الَّذِينَ أَنْعَمْتَ عَلَيْهِمْ﴾ ، داویه ته پالّ ئه و که سانهی که نیعمه تی داوه به سه ریاندا ، چونکه ئه وانن که به سه ریدا ده رۆن به پیچه وانهی گومرایان که له سه ر چه ندین پچکهی گومرایان .

﴿الَّذِينَ أَنْعَمْتَ عَلَيْهِمْ﴾ : که تو ئه وانت رینمایی کردوو بو گرتنه بهری ئه و

ریگایه و سه رکه و توویانت کردوو بوی ، وه ئه مه ش گه وره ترین نیعمه ته له خوی

پاک و بیگهرد و پایه دار وه ، به لام ئایا ئه و که سانه کیّن که خوا نیعمه تی خویی

داوه به سه ریاندا ؟

خوای گه وره ئه مه ی پوون کردووه ته وه له م فه رمایشته یدا : ﴿وَمَنْ يُطِيعِ اللَّهَ
وَالرَّسُولَ فَأُولَٰئِكَ مَعَ الَّذِينَ أَنْعَمَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ مِنَ النَّبِيِّينَ وَالصِّدِّيقِينَ وَالشُّهَدَاءِ
وَالصَّالِحِينَ وَحَسُنَ أُولَٰئِكَ رَفِيقًا﴾ [النساء] .

واته : وه هر كه سيك گوپرايه لی خوا و پیغه مبه ر بکات ئه وا ئه و كه سه
له گه ل پیغه مبه ران و راستگويان و شه هیدانی ریبازی خوا و پیاوچاكاندا
ده بیت كه ئه وانیش باشتین هاوړین .

ئهم ریگایه کی به سهریدا ده روات ؟ ئه وانه به سهریدا ده رۆن كه خوا ناز و
نیعمه تی خوویی داوه به سهریاندان له :

پیغه مبه ران : ئهم کومه له یه ش یه که م ده سته ن كه به سهریدا پوشتون ، وه
راستگويان : چونکه راستگويان باشتین خه لکن له دواي پیغه مبه ران ، وه
شه هیدانی ریگای خوا : له پاش پله ی راستگويانه وه دین ، وه پیاوچاكانیش
كه تیکرای باوه پدارانن .

كه واته ئه وانه ی به سه ر ئهم ریگایه دا ده رۆن چه ند چینیکن :

چینی یه که م بریتین له : پیغه مبه ران ، پاشان به دواياندان راستگويان ،
پاشان به دواياندان شه هیدان ، پاشان به دواياندان پیاوچاكانی له هه موو ئوممه تیك ،

داواکارم له خوا ئیمه و ئیوهش وا لیبکات که بهسەر ئه و پێگا پاسته دا برۆین له گه ل ئه و چینه پێزدارانه دا ﴿وَحَسُنَ أُولَٰئِكَ رَفِيقًا﴾ که ئه وانیش باشتترین هاو پێن ، وه مرۆف له م دونیا یه دا کاتی که بهسەر پێگای پاستدا ده پوات چه ند به رته سکی و ناره حه تی و سه ختی یه که ده بینیت ، وه هه ست به نامۆی و ته نهاییه کیش ده کات له نیو خه لکدا ، بگره جاری واش هیه تووشی لی دان و پێدا هه لکۆلان و هه ره شه و سووکایه تی پێ کردنیش ده بیته وه .

جا کاتی که بیربکاته وه که هاو پێیانی ئه وانه که خوا نیعمه تی خۆی به سه ردا داو ن له پێغه مبه ران و راستگۆیان و شه هیدان و پیاو چاکان له و کاته دا دلی ئارام ده بییت و دان به خۆدا ده گری و خۆرا گر ده بییت به رامبه ر ئه وه ی که تووشی ده بییت له سه ر گرتنه به ری ئه و پێگایه ، وه پۆیشن به سه ر ئه م پێگایه دا ده وردرا وه به ناخۆشی و ده وردرا وه به سه ختی و ناره حه تی ، ئه و پێگایه گول پرا خرا و نه کرا وه ، بۆیه گرتنه به ری ئه م پێگایه پێویستی به ئارامگرتنی کی زۆر درێژخایه ن و بریار و سووربوونی چه خته له سه ر کرا وه یه ، وه له وه ی که یارمه تیت بدات له سه ر گرتنه به ری ئه م پێگایه و سه ختی و ناره حه تی یه کانت له سه ر سووک و ئاسان بکات بیر کردنه وه ته له وه ی که تو هاو پێیه تی ئه و که سانه ده که یت ، به لام ئه مه پێویستی به با وه ره هیه ، وه که میش هیه که سه رکه وتوو بکری ت بو ئه وه : ﴿

وَمَا يُلْقِيهَا إِلَّا الَّذِينَ صَبَرُوا وَمَا يُلْقِيهَا إِلَّا ذُو حَظٍّ عَظِيمٍ ﴿٣٥﴾ [فصلت] .

واته : که س سه رکه وتوو ناکریت بؤ ئه وه ته نها ئه و که سان نه بیت که
خوږاگرن و که س سه رکه وتوو ناکریت بؤ ئه وه ته نها ئه و که سانه نه بیت که
خاوه نی به شیکی گه وره ن له خیر .

که واته ئه وانیه که خوا نیعمه تی داوه به سه ریادا بریتین له : هه لگرانی
زانستی به سوود و کرده وه ی چاک له : پیغه مبه ران و راستگو یان و شهیدان و
پیاوچاکان .

فه رمایه شتی خوی گه وره : ﴿عَيَّرَ الْمَعْصُوبِ عَلَيْهِمْ﴾ : ئه وانیه که توږه یی
خوایان له سه ره کین ؟

ئه وانن که زانستیان پییه به لام کرده وه یان نییه ، فیڤری زانستی به سوود
بوون و شاره زا بوون به لام کرده وه یان نه کردوو به زانسته که یان ، ئا ئه وانن
توږه یی خوایان له سه ره چونکه سه ریچی خوایان کردوو به زانست و
به رچاوږۆشنیه وه ، ئه مه ش هه موو ئه و که سانه ده گریتیه وه که کرده وه ناکه ن به
زانسته که یان ئه وانن توږه یی خوایان له سه ره ، له پیش هه موو ئه وانن شه وه
جووله که کانن چونکه جووله که زانستیان لایبو ، وه خوی گه وره له قورئاندا به
خاوه ن کتیب و به خاوه ن زانست ناوی بردوون به لام له بهر ئه وه ی کاتیک
کرده وه یان نه کرد به زانسته که یان خوا توږه بوو لییان ، وه ئه مه ش تایبته نییه

به ئهوانه وه ، به لكو گشتی یه بو هه موو كه سیك كه ریگا و ریچكه ی ئهوان
بگریته بهر له ئهوانه ی كه زانست فیڕ ده بن و كرده وه ی پی ناكه ن .

﴿وَلَا الضَّالِّينَ﴾ گومپایان بریتین له : ئهوانه ی كه به بی زانست كرده وه
ده كه ن ، چونكه ئه مانه له سه ر زانست و پرینمایی نین ، نمونه یان وه كو نمونه ی
كه سیك وایه كه به سه ر ریگایه كدا بروات و ریگاكهش نه ناسیت ، ئایا ئه و كه سه ی
كه به وشكانیدا ده بروات و ریگاكهش نه ناسیت ئایا پیی ناوتریت گومرا و ئه و
كه سه له ریگای مه ترسی و تیاچوون و فه وتاندا نی یه ؟ بۆیه ئه و كه سه ی كه به
بی زانست كرده وه بكات له شه رعدا گومپایه په نا به خوا ، هه ر چه نده كرده وه
ده كات و خو ی ماندوو ده كات و خو ی له خوا نزیک ده كاته وه و ده گریت و
هاوارد ه كات و به هه شتی ده ویت ، به لام له بهر ئه وه ی كه له سه ر ریگای پاست
نه پۆیشته وه ئه و ئهوانه سوودی پی ناگه یه نن .

وه (گاواره كان / النصاری) ده چنه ریزی گومپایانه وه له بهر ئه وه ی كه
كرده وه یان كرده وه به بی زانست ، وه خورافیه كان و بیدعه كارانیش ده چنه
ریزیانه وه له بهر ئه وه ی

كه به بی زانست كرده وه ده كه ن .

بویه نویژخوین و خوینه ری (سوره تی فاتحه) داوا له خوا دهکات دوری
بخاته وه له ریگای ئەم دوو جوړه له مړۆڤ : ئەوانه ی که زانستیان پئی به و
کرده وه ی پئی ناکه ن ، وه ئەوانه ش که کرده وه یان پئی به به لām به بی زانست .

له ئیستادا هندی کومه ل و جه ماعات هه ن زانست و فیربوونی به که م بایه خ
پیشانی خه لکی دده ن ، پییان ده لئین : خۆتان سه رقال بکه ن به په رستن و
زیکرکرده وه و له پیناوی خوا دا دهریچن مه به ستیشیان به له پیناوی خوا دا
بریتی به له : دهرچوون و گه شت و گهران به شاره کاند ، وه خه لکی له فیربوونی
زانست سارده که نه وه و فیربوونی زانست به که م بایه خ پیشان دده ن و له ریژ و
پایه ی زانست و زانایان که م ده که نه وه ، وه ئەم ریگایشه گومراییه په نابەخوا ،
بویه ده بیّت له سه ره تادا له زانسته وه ده ست پئی بکریّت چونکه خوای گه وره
فه رموویه تی : ﴿ فَأَعْلَمَ أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَاسْتَغْفِرَ لِذَنْبِك ﴾ [محمد] .

واته : بزانه که وا هیچ په ستراوێک نی به شایسته ی په رستن بیّت جگه له خوا
و داوا ی لیخۆشبوون بکه بو تاوانه کانت .

به زانست دهستی پئی کرد پیّش وته و کرده وه .

وه ئەو ئایه تانه ی پیّشوو به لگه بوون له سه ره ئەوه ی که خه لکی سه باره ت به
زانست و کرده وه کردن سی چینی :

— جا ئەوانە ی که زانستی به سوود و کرده وه ی چاکیان پیکه وه
کۆکردووه ته وه ئەوانە ن که خوا نیعمه تی داوه به سه ریاندا ، ئەوانە ی که وا له م
سوره ته داوا له خوا ده که یت که رینماییت بکات بۆ سه ر ریگا که یان .

- وه ئەوانە ش که زانستیان وه رگرتووه و وازیان له کرده وه کردن هیناوه
ئەوانن که توپه یی خویان له سه ره و خوا لییان تووپه یه ، جا له هه ر میلیه تی ک یان
له هه ر ئایینی ک بن .

- وه ئەوانە ش که کرده وه یان وه رگرتووه و وازیان له زانستیان هیناوه ئەوانه
گومپرایانن ، ئەم دوو گروپه زه ره رمه ندن ، داوا ی سه لامه تی له خوا ده که ین .

جا ئە گه ر تیپرامینییت له ئەم سوره ته ئەوا له نه یینی گه وه ییه که ی تی ده گه ی
، وه خوا له هه موو رکاتی ک له رکاته کانی نوێژدا داینه ناوه بخوینرییت ته نها له به ر
پله و پایه و گه وه ییه که ی نه بیّت له نیوان تی کرای سوره ته کاندا .

وه به شی ک له و پله و پایه و گه وه ییه ئە وه یه که ئەم سوره ته ئەم دوعا و
پارانه وه گه وه یه ی له خو گرتووه : دوعا و پارانه وه ی په رستن (دُعَاءُ الْعِبَادَةِ) له
سه ره تا که یدا و دوعا و پارانه وه ی داواکاریش (دُعَاءُ الْمَسْأَلَةِ) له کۆتاییه که یدا ، ئەم
سوره ته هه مووی دوعا و پارانه وه یه ، جا له به ر ئەمه سوننه ته له نوێژدا ئە گه ر
نوێژخوین کۆتای ی به خویندنه وه ی ئەم سوره ته هینا بلایت : (آمِنْ) بۆ پیشنوێژ
(الإمام) و ئەو که سه ش که له پشت پیشنوێژه وه یه (المأموم) و ئەو که سه ش که به

تهنها نویژ دهکات (المنفرد) وتهی (آمِین) بۆ هه موویان سوننه ته ، وه (آمِین) یش واتاکی بریتییه له : (اللَّهُمَّ اسْتَجِبْ) واته : خواجه وه لām بدهروه واته : خواجه ئه م دوعایه م گیرا بکه و وه لāmی بدهروه ، که واته (آمِین) داوای وه لāmده وهی دوعا و پارانه وهی ئه م سوره تهیه ، وه (آمِین) واجب نییه له نویژدا ، وه سوننه ته له نویژه ئاشکراکاندا (الصلاة الجهرية) به دهنگی بهرز (آمِین) بلیت ئه مه ئه گهر پِیشنوویژ بیّت (الإمام) یان له پشت پِیشنوویژه وه بیّت (المأموم) یان به تهنها نویژ بکات (المنفرد) ، به لām ئه گهر به هیمنی و کپی خویندی ئه و به هیمنی و کپی ده یلیت .

٧ - ئه وهی که له باره ی فه زلیه وه هاتووه :

وه به شیک له گهره یی ئه م سوره ته ئه وهیه که له م فه رموده قودسیه دا هاتووه - له (صحیحی موسلم) دا - که خوای گهره ده فه رموویت : ((قَسَمْتُ الصَّلَاةَ بَيْنِي وَبَيْنَ عَبْدِي نَضْفَيْنِ ، وَلِعَبْدِي مَا سَأَلَ)) واته : من نویژم له نیوان خۆم و عه بده که مدا کردووه به دوو به شه وه ، وه عه بده که م داوای هه ر شتی که بکات پِیی ده به خشم ، وه مه به ست به نویژ لیڤرده دا سوره تی فاتحیهیه ، ناو نراوه به نویژ چونکه له ناو نویژدا ده خوینریت ، وه له بهر ئه وهی (الصلاة) له زمانه وانیدا : واته : دوعا و پارانه وه ، وه سوره تی فاتحیه ش دوعا و پارانه وهیه .

فہرمايشتی : (لہ نیوان خۆم و عہدہ کہمدا کردووہ بہ

دوو بہ شہوہ) : ئەم سورہتہ حەوت ئایہتہ : سێ ئایہت و نیوی بۆ خواى گەورہیہ ،
 وە سێ ئایہت و نیویشی بۆ عہد و بەندہیہ : ((فَإِذَا قَالَ الْعَبْدُ : ﴿الْحَمْدُ لِلَّهِ
 رَبِّ الْعَالَمِينَ﴾ ، قَالَ اللَّهُ تَعَالَى : حَمْدَنِي عَبْدِي ، وَإِذَا قَالَ : ﴿الرَّحْمَنُ الرَّحِيمُ﴾
 ، قَالَ اللَّهُ تَعَالَى : أَتَنَى عَلَيَّ عَبْدِي ، وَإِذَا قَالَ : ﴿مَلِكِ يَوْمِ الدِّينِ﴾ ، قَالَ اللَّهُ
 تَعَالَى : مَجَّدَنِي عَبْدِي ، وَإِذَا قَالَ : ﴿إِيَّاكَ نَعْبُدُ وَإِيَّاكَ نَسْتَعِينُ﴾ ، قَالَ : هَذَا بَيْنِي
 وَبَيْنَ عَبْدِي وَلِعَبْدِي مَا سَأَلَ) .

واتہ : جا ئەگەر بەندہ وتی : ﴿الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ﴾ خواى گەورہ
 دہفەر مویت : بەندہ کہم سوپاسی کردم ، وە ئەگەر وتی : ﴿الرَّحْمَنُ الرَّحِيمُ﴾ ،
 خواى گەورہ دہفەر مویت : بەندہ کہم ستایشی کردم ، وە ئەگەر وتی : ﴿مَلِكِ
 يَوْمِ الدِّينِ﴾ ، خواى گەورہ دہفەر مویت : بەندہ کہم بە گەورہ پای گرتم ، وە
 ئەگەر وتی : ﴿إِيَّاكَ نَعْبُدُ وَإِيَّاكَ نَسْتَعِينُ﴾ ، خواى گەورہ دہفەر مویت : ئەمە
 لہ نیوان من و بەندہ کہمدايہ وە بۆ بەندہ کہم ھەيە ئەوہی کہ داواى دہکات .

﴿إِيَّاكَ نَعْبُدُ﴾ ئەمە بۆ خواہی ، ﴿وَإِيَّاكَ نَسْتَعِينُ﴾ ئەمە بۆ بەندەییە ، لە
 فەرماشتی ﴿وَإِيَّاكَ نَسْتَعِينُ﴾ ئەو تەوہ کو کۆتایی سورہتە کہ بۆ بەندەییە
 چونکہ بەندە پێی دەپاریتەوہ لە پەرورەدگاری ، وە لە ﴿الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ
 الْعَالَمِينَ﴾ ئەو تەوہ کو ﴿إِيَّاكَ نَعْبُدُ﴾ ئەمە بۆ خۆی پاک و بێگەرەد و پایەدارە
 چونکہ هەمووی ستایشە لە سەر خۆی گەرەد ، ئەمەش بەلگەییە لە سەر گەرەدیی
 ئەم سورہتە بۆیە فەرموویەتی : ((فَإِذَا قَالَ : ﴿أَهْدِنَا الصِّرَاطَ الْمُسْتَقِيمَ﴾ ① صِرَاطَ
 الَّذِينَ أَنْعَمْتَ عَلَيْهِمْ غَيْرِ الْمَغْضُوبِ عَلَيْهِمْ وَلَا الضَّالِّينَ ②﴾ ، قَالَ : هَذَا لِعِبْدِي وَلِعِبْدِي
 مَا سَأَلَ)) (۱۳).

واتە : وە ئەگەر وتی : ﴿أَهْدِنَا الصِّرَاطَ الْمُسْتَقِيمَ﴾ ① صِرَاطَ الَّذِينَ أَنْعَمْتَ عَلَيْهِمْ غَيْرِ
 الْمَغْضُوبِ عَلَيْهِمْ وَلَا الضَّالِّينَ ②﴾ دەفەرمویت : ئەمە بۆ بەندە کەمە وە بۆ
 بەندە کەمیش هەییە ئەوہی کە داوای دەکات .

(۱۳) أخرجه مسلم من حديث أبي هريرة : كتاب الصلاة ، باب (١٠) ، رقم : (٣٩٥) ، [٢ / ٣٢٤] .

۸۔ ئه و سوودانهی که لیّی ده رده هیئترین :

وه به شیك له وهی که په یوه سته بهم سورده ته وه و به لگه یه له سهر
 گوره یه تی په که ی ئه وه یه که زانایان ره حمه تی خویان لیبیت فه رموویانه :
 به راستی ئه سورده ته چن دین واتای گه وره ی تیدایه ، له وانه ش :

یه کهم : سه لماندنی هر سی جورده که ی په کخوایه رستی :

فهرمایشتی ﴿اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ رَبِّ الْعَالَمِیْنَ﴾ ئه مه به لگه یه بو یه کتاکردنه وه ی
 خوا له په روه ردگار یئیدا (توحید الربوبیة) ، وه فهرمایشتی ﴿اَلرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ﴾ مَلِكِ
 یَوْمِ الدِّیْنِ ﴿١﴾ ئه مه ش به لگه یه له سهر یه کتاکردنه وه ی خوا له ناو و
 سیفه ته کانیدا (توحید الأسماء والصفات) ، وه فهرمایشتی ﴿اِیَّاكَ نَعْبُدُ وَاِیَّاكَ
 نَسْتَعِیْبُ﴾ ئه مه ش به لگه یه له سهر یه کتاکردنه وه ی خوا له په رسته ندا توحید
 الألوهیة) ، که واته هر سی جورده که ی په کخوایه رستی تیدایه .

دووه م : ناردنی په یامی خوا و پیغه مبه رایه تی ده سه لم یئیت :

چونکه فهرمایشتی ﴿رَبِّ الْعَالَمِیْنَ﴾ سه لماندنی په روه ردگار یئیتی خوی
 تیدایه بو هه موو دورستکراوه کانی ، وه له داخوازییه کانی په روه ردگار یئیتی خواش
 ئه وه یه که وازنه هیئیت له بنده کانی به بیّ بهرنامه یه ک که ژیانیان چاک بکات ،

وه له گهروهترین ئه و شتانه ی که بهنده کان چاک دهکات ناردنی پیغه مبه رانه ،
 ههروه ها فره مایشتی ﴿ اَهْدِنَا الصِّرَاطَ الْمُسْتَقِيمَ ﴾ چونکه پښگای راست روون
 نابیته وه ته نها به ناردنی پیغه مبه ران نه بیټ (علیهم الصلاة والسلام) ، ئه مه ش
 به لگه یه له سه ر سه لماندنی په یامه خوایه کان .

سَنِيْهَم : وه لām و بهر په رچدانه وه ی تیډایه بو گروپه گومر اېووه کان :

- بهر په رچدانه وه ی بی باوه ر په کان و په کخه ره کان (الملاحدة والمعطلة) تیډایه
 ئه وانه ی باوه ر په یان به ه یچ په روه ردگار یك نی یه ، جا فره مایشتی ﴿ رَبِّ
 الْعَالَمِیْنَ ﴾ وه لām به بو بی باوه ر په کان ئه وانه ی که پیان وایه جیهان
 په روه ردگار یك نی یه ، به لکو پیان وایه جیهان خو ی خو یی به دیه ی ناوه !! وه
 سروشت ئه م شتانه به دی دینیت و دروستیان دهکات !! وه ئه مه ش پیچه وانه ی
 عه قل و ژیرییه کانه ، چونکه هه رگیز ناکریت و نابیت دورستکراویك هه بیټ به بی
 دوورستکار ، وه کرده وه یه ک هه بیټ به بی بکه ر .

ئهم هه مووگه ردوونه و ئهم دورستکراوانه ش به لگه ن له سه ر خوی دورستکاری
 پاک و بیگه رد و پایه دار ، وه هه ر ئه ویشه به دیه ی ناوه و کاروباره کانی به ریوه
 ده بات .

- وه وه لّام و بهرپه رچدانه وه شی تیّدایه بۆ هاوبه ش بۆ خوا بریارده ره کان (المشركون) ئه وانه ی که باوه پریان به پهروه ردگار هه یه به لّام هاوبه شی بۆ بریارده دن له په ره ستنیدا ، ئه مه ش له فه رمایشتی ﴿الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ﴾ و فه رمایشتی ﴿إِيَّاكَ نَعْبُدُ وَإِيَّاكَ نَسْتَعِينُ﴾ دا هه یه ، ئه مه هه مووی وه لّام و بهرپه رچدانه وه ی تیّدایه بۆ هاوبه ش بریارده ره کان ئه وانه ی که خوا ده په ره ستن و له گه لیدا جگه خواش ده په ره ستن .

- وه هه روه ها وه لّام و بهرپه رچدانه وه شی تیّدایه بۆ جه همیه و موعته زیله و ئه وانه ی ئینکاری سیفه ته کانی خوا ده کهن ، وه وه لّام و بهرپه رچدانه وه شی تیّدایه بۆ ئه وانه ش که ئینکاری زیندوو بوونه وه ده کهن ئه مه ش له فه رمایشتی ﴿مَلِكِ يَوْمِ الدِّينِ﴾ دا هه یه ، وه ﴿الدِّينِ﴾ لیره دا واتای پاداشت و لیپرسینه وه ده دات ، که زیندوو بوونه وه ده سه لمینیت .

- وه وه لّام و بهرپه رچدانه وه شی تیّدایه بۆ جووله که و گاواره کان و ئه وانه ش که له سه ر پێگای ئه وان ده پۆن ئه وانه ی که زانستیان وه رگرتوو و وازیانه پناوه له کرده وه کردن ، یان کرده وه یان وه رگرتوو و وازیانه پناوه له زانست ، جا وه لّامی تیّدایه بۆ هه موو زانایه ک که کرده وه به زانسته که ی نه کات ، وه وه لّامی تیّدایه بۆ هه موو کرده وکاریک که به بی زانست کرده وه بکات ، له بهر ئه مه زانایان

فرموویانه : ئەم سوره ته وه لām و بهرپه رچدانه وه ی هه موو دهسته و گرووپه کانی له خۆگرتووه ، جا بۆیه شایسته ی ئەوه یه به بنه مای قورئان (أُمُّ الْكِتَابِ) ناو بنریت ، چونکه بنه مای هه رشتیک ئەوه یه که ئەو شته ده گریته وه بۆ لای ، وه قورئان هه مووی ده گریته وه بۆ سه ر ئەم سوره ته ، چونکه هه موو قورئان له ده وروبه ری ئەم واتایانه دا ده سوپریته وه که ئەم سوره ته ی له خۆی گرتووه .

وه ئەم سوره ته گه وریه زۆریک له خه لکی ده یخویننه وه و به زومانیان دووباره ی ده که نه وه به لām بیرناکه نه وه له مانا که ی و هیچ له مانا که ی تیئاگه ن ، به لکو ته نها چه ند وته یه که به سه ر زمانیدا دیت هه روه کو ئەوه ی وته یه کی بیانی بییت !! وه ئەمه یش هه لّه و ناته واوییه کی گه وریه ، وه قورئان بۆ ئەوه دابه زینراوه که بیرى لیبکریته وه و له مانا کانی تیبگه ییت ، ئەمه و خواش زاناته ره .

وَصَلَّى اللّٰهُ عَلَى نَبِيِّنَا مُحَمَّدٍ وَعَلَى آلِهِ وَصَحْبِهِ وَسَلَّمَ

ناوہرؤک

۳ پیشہ کی وہ رگیں

* سورہتی فاتیحہ :

۴ ۱ - پلہ و پایہ و پیگہ سورہتی فاتیحہ

۴ ۲ - حوکمی خویندنه وهی له نوژدا

۱۰ ۳ - ناوہکانی سورہتی فاتیحہ

۱۴ ۴ - ژمارہی ئایہ تہکانی

۱۸ ۵ - لیکدانه وهی پہ ناگرتن و (بسم الله) کردن

۲۵ ۶ - تہ فیسری ئایہ تہکانی فاتیحہ

۴۷ ۷ - ئو وهی که له بارہی فہ زلیہ وه هاتووه

۵۰ ۸ - ئو سوودانہی که لیی دہر دہہینرین

الْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذِي وَفَّقَنِي لِتَرْجَمَةِ

هَذِهِ الرِّسَالَةِ الصَّغِيرَةِ الْحَجْمِ الْعَظِيمَةِ النَّفْعِ وَالْفَائِدَةِ

(لَقَدْ بَدَأْتُ بِتَرْجُمَتِهَا مِنْ بَلَدِي كَلَار ، وَانْتَهَيْتُ مِنْهَا فِي مَكَّةِ الْمُكْرَمَةِ

أَثْنَاءَ مَوْسِمِ عُمْرَةِ رَبِيعِ عَامِ ١٤٣٤ مِنْ الْهَجْرَةِ النَّبَوِيَّةِ)

مَكَّةُ الْمُكْرَمَةِ / شَارِعِ أَجْيَادِ / فُنْدُقِ أَوْتَادِ مَكَّةِ / بِالْقُرْبِ مِنَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ

بَعْدَ مُنْتَصَفِ لَيْلَةِ الْخَمِيسِ / ٩ / جَمَادِي الْأُولَى / ١٤٣٤ هـ

اللَّهُمَّ ارْزُقْنِي الْاِتْيَانَ إِلَى الْحَجِّ وَالْعُمْرَةِ مَرَّاتٍ عَدِيدَةٍ

وَارْزُقْنِي الْإِقَامَةَ فِي مَكَّةِ الْمُكْرَمَةِ وَالْمَدِينَةِ النَّبَوِيَّةِ

- قُولُوا : آمِينَ -

وَقَبْلَهَا وَفَّقَنِي اللَّهُ لِتَرْجَمَةِ رِسَالَةِ

(الدُّرُوسُ الْمُهِمَّةُ لِعَامَّةِ الْأُمَّةِ)

لِسَمَاحَةِ الشَّيْخِ عَبْدِ الْعَزِيزِ بْنِ بَازٍ رَحِمَهُ اللَّهُ

أَثْنَاءَ مَوْسِمِ حَجِّ عَامِ ١٤٣٣ مِنْ الْهَجْرَةِ النَّبَوِيَّةِ

أَبُو فَرْدُوسِ الْكَرْدِي الْعِرَاقِي